

Summary

Lithuanian Pharmacy Press Prehistory and Development (1905–1940)

Silvija STAKULIENĖ

The aim of this study was to describe the historical development of pharmaceutical press, its task and problems that had emerged during its evolution in 1905–1940. The first magazine on medicine pharmacy "Vaisininkas" (*The Pharmacist*) was published by a Lithuanian emigrant in Boston. It was issued in 1905–1906. In 1911–1912, a supplement to "Lietuvos žinios" (*Lithuanian News*) under the title "Farmaceutų reikalai" (*The Pharmacists' Matters*) was issued. In 1918 in Moscow pharmacists issued a sequel of "Farmaceutų reikalai", unfortunately, only one issue of the publication was issued. In 1913, the first Lithuanian journal "Medicina ir

gamta" (*Medicine and Nature*) appeared. In 1923–1940, the Lithuanian Drugs and Pharmacists Association issued professional magazine devoted to the resolution of their professional problems. It was "Farmacijos žinios" (*Pharmacy News*). Apart from this magazine in 1933 the Lithuanian Drug Employees Association issued a new magazine "Lietuvos farmaceutas" (*Lithuanian Pharmacist*), but only in three issues.

Characterising Lithuanian pharmacy periodical press it must be said that those five issues, published in 1904–1940 took the leading role on the future solid periodicals of that field.

UDK 01.001(474.5)

BIBLIOGRAFO PASIRINKIMAS – TARP PRIELAIDŲ IR FAKTU

MARIJA IVANOVIČ

Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Bibliografijos ir knygotyros centras, K. Sirvydo g. 4, LT-01101 Vilnius

Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Bibliografijos ir knygotyros centras greta knygų lietuvių kalba rengia ir Lietuvoje išleistų lenkiškų knygų bibliografinius įrašus, kurių pagrindu leidžia kontrolinius sąrašus.

1998 m. išleistas kontrolinis sąrašas „XVII a. Lietuvos lenkiškos knygos“¹, kuriamo užregistruota 818 spaudinių lenkų kalba, išleistų Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės teritorijoje. Šis leidinys tapo žinomas ne tik Lietuvoje. Reikėtų paminėti Lenkiją, Baltarusiją, Kroatiją, nes su šiuo šaliu bibliografais ir istorikais užsimenzgė ir tėsiasi aktyvus bendradarbiavimas, ypač vertingas dabartiniui etapui, kai rengiamas spaudai analogiskas kontrolinis sąrašas – „XVIII a. Lietuvos lenkiškos knygos“. Jau aprašyta per 1500 leidinių, o parengtą kontrolinį sąrašą sudarys per 5000 bibliografinių įrašų. Šie įrašai kartu su kitais lietuviškų bei hebrajiskų knygų įrašais siunčiami į Europos Rankinės spaudos knygų (HPB), išleistų iki 1830 metų, duomenų bazę.

Šio straipsnio autorė yra jau išleisto kontrolinio sąrašo sudarytoja ir tėsių darbą – rengia spaudai „XVIII a. Lietuvos lenkiškos knygos“. Tačiau rengiant įrašus naujajam leidiniui, renkant informaciją apie to laikmečio knygas, tenka nuolat grįžti prie jau parengtų XVII a. įrašų, juos taisytį ar pildyti. Dažnai naujų duomenų gauname iš jau minėtų kitų šalių kolegų. Pavyzdžiu, profesorius Marekas Skwara iš Ščecino universiteto Lenkų filologijos instituto, rengiantis XVII a. lenkų kalba spausdinint laidotuvų pamokslių ir kalbų bibliografiją, atsiuntė laišką su 3 labai svarbiais mūsų kontrolinio sąrašo papildymais. Be to, jis praše duomenų savo rengiamai bibliografijai apie Lietuvos bibliotekų fonduose esančius spaudinius.

Bibliografai patyré, jog aprašant senąją spaudą didžioji pastangų ir laiko dalis skiriama papildomai literatūrai studijuoti, kad būtų galima identifikuoti autorius, vertėjus, leidėjus. Reikia nagrinėti biografijas, siekiant atskleisti ar patikslinti slapyvardžius, tyriant medžiagą apie vietovardžius, aiškintis

senovinių žodžių prasmę ir pan. Ir rengiant lenkiškų knygų aprašus tenka visa tai atlikti. Išsamų aprašą sudėtinga parengti dar ir dėl to, kad dažnai knygų negalima aprašyti de visi, nes vieninteliai išlikę egzemplioriai saugomi užsienio bibliotekose. Tačiau atsakinčias sudarytojo darbas – savarankiškai vertinti duomenų apie autorius, vertėjus, leidėjus, jų slapyvardžius patikimumą bei faktų pagrįstumą ir kitų specialistų atliktu tyrimų rezultatus, hipotezes.

Šioje publikacijoje pateiki keli XVII ir XVIII a. knygų lenkų kalba įrašų rengimo pavyzdžiai, įrodantys, kad bibliografams kartaais reikia grįžti prie to paties įrašo net keletą kartų ir taisytį ne tik kitų, bet ir savo padarytas klaidas.

Leidinyje „XVII a. Lietuvos lenkiškos knygos“ užregistruotos dvi knygos: „Deklaratia... arcybiskupa Spalateńskiego, prymasa i metropolyty Królestwa Dalmackiego i Kroackiego...“² (įrašas 124) ir Marcus Antonius de Dominis (1560–1624) knyga „Marcus Antonius de Dominis arcybiskup Spalateński swego zwrocenia się z Angliey...“³ (įrašas 390). Atrodytų, jog tai skirtinos, niekuo viena su kita nesusijusios knygos. Lenkijos nacionalinės bibliotekos Centriname suvestiniame kataloge šių knygų įrašai taip pat pateiktii skirtingose vietose. Kai kontrolinis sąrašas buvo išleistas, apie tai rašyta laikraštyje „Kurier Wileński“⁴ ir atkreiptas dėmesys į tame užregistruotą minėtą Marcus Antonius de Dominis knygą. Išnagrinėjus „Encyklopedia powszechna“⁵ ir „Podręczna encyklopedia kościołna“⁶ skelbiamas jo biografijas, suderinus įvairius šios įdomios ir spalvingos asmenybės gyvenimo faktus, susijusius vardu, vietovardžiu, (pavyzdžiu, arcybiskup Spolato, arcybiskup Spalato, Spalato (dabartinis Splitas), biskup Seni, Zegn, w Segna (Zengg), Kroatija, Chorwacja, Dalmacija), pastebėjus, kad „Encyklopedia kościołna“⁷ nurodo du de Dominis veikalus, išleistus Vilniuje, prieita prie išvados, jog tai dvi to paties autorius – Marcus Antonius de Dominis, knygos. Būsimuojuose Lietuvos XVII a. lenkiškų knygų sąrašo papildy-

muose šios knygos jau bus užregistruotos kartu, nes yra parašytos vieno autorius.

Bibliografo sprendimą keisti šaltiniuose pateiktus duomenis iliustruoja kitas pavyzdys. Žymus XVIII a. jėzuitas, leidėjas, bibliotekininkas, vertėjas Grzegorzas Kniażewiczius išvertė žinomo to meto kunigo, teisės ir teologijos daktaro, enciklopedinių žinių istoriko, bibliotekininko Muratori Ludovico Antonio (1672–1750) kūrinį „O zaprowadzeniu wiary chrześcianskiej w Paragwaju“. Šis vertimas nebuvo išleistas, liko rankraštyje. Tačiau, kaip manoma ir nurodoma šaltiniuose „Bibliografia literatury polskiej “Nowy Korbut“ (prie įrašo padėtas klausukas)⁸ ir „Słownik polskich teologów katolickich“⁹, G. Kniażewiczius išvertė ir kitą L.A. Muratori veikalą „Życie Jozefa Balsamo...“¹⁰ (1 pav.). Išstudijavus visus prieinamus bibliografinius šaltinius nerasta žinių, kad L.A. Muratori parašė šią knygą. Atsižvelgiant į autorius enciklopedines archeologijos, istorijos, filosofijos, medicinos, etikos,

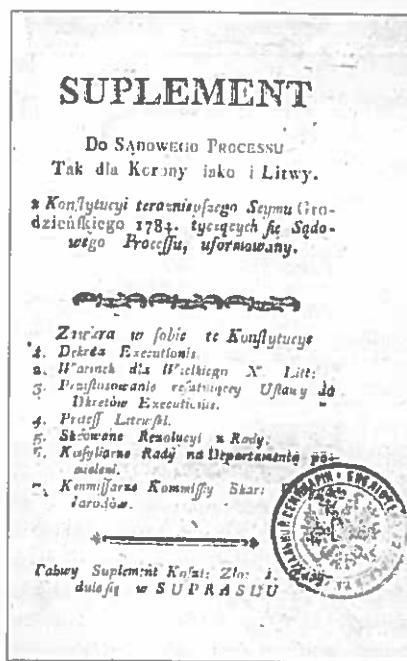

1 pav.

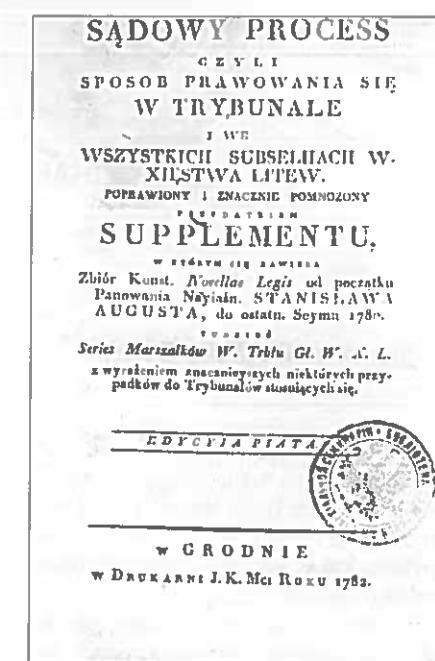
teisės, politikos, teologijos, teologijos teisės žinių¹¹ ir nurodymus bibliografiniuose šaltiniuose, nors ir paliekant klaustuką, nutarta knygą aprašyti taip: autorius – Muratori Lodovico Antonio, o vertėjas – Grzegorz Kniażewicz, nors kiti šaltiniai, pavyzdžiu, „Podręczna encyklopedia kościelna“¹² ir bibliotekų katalogai, nurodo, kad Grzegorasz Kniażewiczius yra autorius, arba aprašo knygą pagal antraštę.

Siekiant pildyti ir tikslinti jau parengtus įrašus, būtina nuolat domėtis kitų specialistų atlktų tyrimų išvadomis. Tačiau bibliografui tenka pačiam vertinti tų išvadų paraištumą ir nutarti, keistii duomenis įraše ar ne. Pavyzdžiu, susipažinę su žinomas lenkų mokslininkės, tyrinėtojos Danutos Hombek teiginiais, patikslinome T. Podleckio kūrinių autortystę.

Tadeušas Karolis Podleckis gimė apie 1750 m. Ukmergės paviete stalininko ūmoje, 1771 m. įstojo į jėzuitų ordiną Vilniuje. Pirmas jo veikalas „Historia Indii Wschodnich skrócona“¹³ – sutrumpintas Guillaume'o Thomaso François Raynal'o knygos „Histoire philosophique et politique des établissement et du commerce des Européens dans les deux Indes“ vertimas. Ši knyga buvo išleista 1776 m. Vilniuje, bazilijonų spaustuvėje. Néra žinių apie tolesnę (1776–1785) T.K. Podleckio kūrybinę veiklą ir likimą, tačiau K. Estreicherio „Bibliografia polska“¹⁴ registruoja du jo veikalus, išleistus 1778 ir 1780 metais. Pirmasis – „Wolant z okolicznościami podpisania pulkownictwa pierwszych straży... Józefowi Jeleńskiemu...“ (bibliotekose nesurastas), antrasis – „Zabawki w rozmachach zdaniach i powiesciach...“¹⁵. Abiejų knygų autoriumi nurodomas Podlecki X. (kunigas), geometras. Ar gali būti tai Tadeušas Podleckis, ar tikrai jis parašė ir tuos du veikalus? Patvirtinti šią hipotezę padėjo D. Hombek straipsnis „Nad bibliografią Tadeusza Podleckiego“, išspausdintas „Pamiętnik Literacki“¹⁶. Jis išstudiavavo T. Podleckio gyvenimą, veiklą, kūrybą ir pagrįstai įrodė, jog Podleckis Tadeušas ir Podlecki X., geometras – tai tas pats asmuo. Remiantis D. Hombek pateiktais faktais ir priešlaimis nutarėme vietoje šių dviejų pavardžių rašyti vieną – Podleckio Tadeušo.

2 pav.

3 pav.

Dar vienas T. Podleckio redaguotas ir sudarytas veikalas taip pat buvo D. Hombek tyrimų objektas. Tai „Suplement do „Sądowego processu tak dla Korony iako i Litwy...“¹⁷ (2 pav.). K. Estreicheris 1888 m. chronologinėje rodiklėje įregistravo šią knygą ir nurodė, kad ji išleista 1784 m. be autoriaus. Stanislovas Estreicheris po 50 metų ši „Suplement...“ priskyrė Tomaszui Umiastowskiui, kelioliuk kartu išleisto „Sądowy process, czyli Sposob prawowania się w Trybunale...“¹⁸ (3 pav.) veikalo autorui. Estreicheris bibliografijoje užregistruota 12 šio kūrino laidu: Vilniuje, Pijorų spaustuvėje, – trys (1780, 1781, 1787), Gardine – taip pat trys (1781 ir dukt 1782), Mogiliove – keturių (1782, 1783, 1784, 1785), po vieną laidu Nevyšiūje (1781) ir Supraslėje (1786).

Dviejose 1782 m. „Sądowy process...“ laidose buvo išspausdintas „Suplement do Sądowego processu, zawierający zbiór ustaw novellae legis, tyczących się sądowego procesu, za panowania Najaś. Stanisława Augusta zaszych...“. Jis buvo pakartotas Mogiliovo (1783 ir 1785), Supraslės (1786)

Bibliografo pasirinkimas – tarp priešlaidų ir faktų

- ¹ XVII a. Lietuvos lenkiškos knygos ; kontrolinis sąrašas. – Vilnius, 1998. – 247 p.
- ² Deklaratio ... arcybiskupa Spaliteńskiego, prymasa i metropolity Królestwa Dalmackiego i Kroackiego w Państwie Weneckim ... – [Lubecz : Piotr Blaustus Kmitaj], po 1617.
- ³ Marcus Antonius de Dominis. Marcus Antonius de Dominis arcybiskup Spaliteński swego zwrocenia się z Angliey, radę przekłada ... – W Wilnie : W drukarni Akademiey Societatis Jesu, [po 1622]. – 52 p.
- ⁴ Polska książka na Litwie w XVII wieku : ciekawostki bibliograficzne / M.W. // Kurier Wileński. – 1999, 17 marca, p. 8.
- ⁵ Encyklopedia powszechna. – Warszawa, 1861. – T. 7, p. 270.
- ⁶ Podręczna encyklopedia kościelna. – Warszawa, 1906. – T. 9-10, p. 93.
- ⁷ Encyklopedia kościelna. – Warszawa, 1874. – T. 4, p. 309-310.
- ⁸ Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut“. – Warszawa, 1960. – T. 6*, p. 592-593.
- ⁹ Słownik polskich teologów katolickich. – Warszawa, 1982. – T. 2, p. 307-308.
- ¹⁰ Muratori, Lodovico Antonio. Zycie Jozefa Balsamo znanego pod imieniem hrabi Cagliostro z processu rzymskiego w r. 1790. przeciwko mu prowadzonego wyjęte, wy tłumaczone ... przez J.G.K. [Grzegorza Kniażewicza]. – W Wilnie, [1793]. – [16], 216, [2] p.
- ¹¹ Podręczna encyklopedia kościelna. – Warszawa, 1910. – T. 21-22, p. 157.
- ¹² Encyklopedia kościelna. – Warszawa, 1883. – T. 15, p. 281-286.
- ¹³ Raynal, abbé. Historia Indii Wschodnich skrocona / [tłumacz Tadeusz Karol Podlecki]. – W Wilnie, 1776. – [8], 104, [4] p.
- ¹⁴ Estreicher, Karol. Bibliografia polska. – Kraków, 1912. – T. 24, p. 409.
- ¹⁵ Podlecki, Tadeusz Karol. Zabawki w rozmachach zdaniach i powieściach. – W Mohilewie, 1780. – [8], 72 p.
- ¹⁶ Pamiętnik Literacki. – R. 88, Z. 4, p. 153-166.
- ¹⁷ Podlecki, Tadeusz Karol. Suplement do Sądowego processu tak dla Korony iako i Litwy : z Konstytucji terazniczej Seymu Grodzieńskiego 1784, tyczących się sądowego processu ... – [Supraśl, 1784]. – [2], 3-47 p.
- ¹⁸ Umiastowski, Tomasz. Sądowy process, czyli Sposob prawowania się w Trybunale y wszystkich subsciliach W. Księstwa Litew. : poprawiony y znacznie pomnożony przydatkiem Suplementu, w którym się zawiera zbiór konst. novellae legis ... – Edycja piąta. – W Grodnie, 1782. – [28], 250, [2] p.